

GAZETO

ANDALUZI

ESPERANZA
MONATA
REVUO

ARO 1.^a

FEBRUARO DE 1910

NUM

ENHAVO

mondo nia Maistro — Le Kadiz'a karnavalo — Amikoko — La a

ESPERANTA

Monata revuo, organo de la grupoj de Cadiz kaj ĝhia regiono

ABONPREZO

POR UNU JARO

	PTOJ.	SM.
Janujo.	3	1.20
Sendlando.	3.50	1.40

ANONCPREZO

POR UNU NUMERO

	POJ.	SM.
1[2 pago	10	4
1[4 »	5	2
1[8 »	2.50	1

Ĉiuj anoncoj por korespondado, 0.50 pesetojn (2 Spescentojn).
Redaktecia Komitato rezervas al si la rajton korekti, akcepti aŭ malakcepti la manuskriptojn.

“LA MALGRANDAJ INDUSTRIOJ” 2.^a AGUADA---(CADIZ)

Fabriko de fluidaj koloroj, por industrioj; ellaboritaj per plej puraj koloroj, kaj je malalta prezo.

Ĉi tiu preparas la sekvantajn kolorojn:
“Belega” (zinka), Bonega (albajada), Ferrilina (feroksida), Griza, Alk. nigra, Blua, Verda, k. c.

Ĉi tiu vendas ilin, po galonoj, de malsamaj pezoj, laŭ la koloro.
Ĉi tiu precipe rekomendinda la nomita **Ferrilina**, pro tio ke ĝi taŭgas por konstruaĵo sur fero, kalkoŝtono kaj ligno; kaj pro sia belega koloro, ĉi tiu estas duoble ol minio, kaj kostas malmulte; rezultante po kvarono de la alia koloro.

Ĉi tiu konfuzu ĝin kun la ruĝteroj.
Ĉi tiu vendas ilin, ĉe la Fabriko (2.^a Aguada.—Cadiz); ĉe la Deponejo de Fernando (Cadiz), strato Glorieta, 7; kaj ĉe la drogvendejo de R. E. C. Aranda, 2 kaj 4 (Cadiz).

NI VENDAS plenan kolekton de la hispana belega ilustrita revuo **Blanco y Negro** de 1911 ĝis la nuna (19 volumojn) dek el ili lukse binditaj.—Malalta prezo.—Ĉe la administracio de **Gazeto Andaluza**, oni donos ĉiujn detalojn.

Respondo de nia Majstro

altestimata Majstro, la elpen-
de la lingvo internacia Espe-
D.º L. Zamenhof, respondas
don de nia GAZETO per poŝt-
diranta la jenon:

Varsovio 31-1-10.—Karaj Sin-
La unuan numeron de via
GAZETO ANDALUZIA, mi ricevis kun
vostre kaj danko. Mi deziras al la
GAZETO sukceson, laboradon kaj
vivon.—Via, L. Zamenhof.»

A KADIZ'A KARNAVALO

pretendante esti konkuranto
de Niza nek Venecio, la
Karnaval estas unu el niaj plej ri-
kaj popolfestoj, kvankam
nigita, enhavanta multe da
ĝi estis en la epoko de la
nata *Tio Kaniljitas* (1). La
marŝo kiun la progresleĝo
nikas al ni, estas necesega eĉ
malplej novemuloj; kaj alve-
tago kiam plej respektein-
radicioj ŝaĝigas pro fremdaj
ntoj, ricevante de ili la forti-
kaj la sukcon kiuj ilin rejuni-
i, kiel tiom da aliaj landoj,
s el aliparto multe da bona
on ĝi posedas; sed, diference,
ne kopias ĝin laŝklave, kiel

Popola cigano, el la komenco de la
entjaro, tiel nomita pro liaj malgrasaj
hispane, *canilja*).

Respuesta de nuestro Maestro

Nuestro altamente estimado Maes-
tro, el inventor de la lengua inter-
nacional, Dr. L. Zamenhof, respon-
de á la remesa de nuestra GAZETO
por una tarjeta, que dice lo si-
guiente:

«Varsovia 31-1-10.—Queridos se-
ñores: El primer número de su G.
ZETO ANDALUZIA, he recibido con
gusto y agradecimiento. Yo dese-
o á la GAZETA éxito, trabajo con-
nuado y larga vida.—Suyo, L. Za-
menhof.»

EL CARNAVAL GADITANO

Sin que pretenda ser rival del
Niza ni de Venecia, el Carnaval
una de nuestras más notables fie-
tas populares, si bien modernizada
con mucho todavía de lo que fué en
la época del celeberrimo *Tio Can-
litas*. La marcha evolutiva que
ley del progreso nos imprime, es
rigor aún para los menos amante
de lo nuevo; y es llegado el día
que las tradiciones más veneranda
se modifican á virtud de element
extraños, recibiendo de ellos el v
gor y la savia que las rejuvenec
nosotros, como tantos otros pueblo
tomamos de otra parte mucho de
bueno que posee, mas con la dif
rencia de que no lo copiamos se-
vilmente como monos, sino que
aceptamos y lo injertamos en
nuestro, dándole carta de natur

, ĉar ni ne akceptas ĝin kaj
inokulas en la nia, donante
nacionrajton, adoptante ĝin,
rante ke ĝi estu partoprenan-
nia karakteriza idiosinkrazio,
e povas konfuzigi kun iu alia.
okazas je la Kadiz'a karna-
al la malnovaj maskitaroj,
kse private organizitaj, sek-
belegaj kaj belvidaj kabalka-
ficiale kreitaj; eble ĉar, kiel
markas de antaŭ jare, tiu ĉi
verdas ĉiutage ĝian intereson,
us tre balkaŭ malapere, ne
tata de la Gildo. Sed mal-
io ĉio, dauros ĉiam la bonhu-
la gajeco kaj bruego, kiuj
araktero de tiu ĉi loĝantaro,
kaj korsana, kiu en tiuj eks-
; tiel timindaj pri aliaj, mon-
re enviindan kulturecon, al
n forlasita, fratigante inter
a respektama por la direkt
j, kaj precipe ĝentila por la
per tiu ĝentileco, kiu es-
legenda ĉe la mondo. Kadi-
hispana ĉefurbo plej bona
anta el fremlando, pro tio ke
unua albordighaveno, estas
a urbo plej bone konservan-
spanan karakteron, formita
malsimilaj al mimitrasoj
pasis Hispanujon, el kiuj la
niaj apudaj najbaroj, estis
lavaraj. Plie, la beleco de
nato, de tiu tiel blua ĉielo
u tiel varmega suno, prun-
al ĝi neartifikajn ĉarmojn:

leza, prohijándolo y haciéndolo pa-
ticipa de nuestra típica idiosincra-
sia, que no puede confundirse con
ninguna otra. Esto ocurre con
Carnaval gaditano: á las antiguas
mascaradas, de organización pu-
blicamente privada, han sucedido las
espléndidas y vistosas cabalgatas
de creación oficial; quizá porque
como se nota desde hace años, esta
fiesta pierde cada día interés,
acabaría muy pronto por desapare-
cer sin la protección del Municipio.
Pero sobre todo ello, durará siem-
pre el buen humor, la alegría y a-
gazara que es carácter de este pue-
blo noble y sano de corazón, que en
estas expansiones tan temibles pa-
ra otros, manifiesta una cultura
verdaderamente envidiable, entre-
gado á sí propio, fraternizando en-
tre sí, siempre respetuoso con las
clases directoras, y sobre todo ga-
lante con las mujeres, con esa ga-
lantería que nos es en el mundo le-
gendaria. Cádiz, la capital espa-
ñola que más y mejor importa del ex-
tranjero, por ser el primer puerto
de arribada, es también la ciudad
que conserva mejor el carácter es-
pañol, formado por tan varias razas
de conquistadores como han pasado
por España, de la que los árabes,
nuestros inmediatos vecinos, fueron
los más generosos. Además, la her-
mosura de su clima, de ese cielo
tan azul y de ese sol tan ardiente,
le prestan naturales encantos: no

io Kadiz'o ĝuas tutmondan
n; pro tio estis, estas kaj estos
idata *perlo de la Atlantika*
o.

devas ĉesti Kadiz'on, en la
karnavaltago. De tre frua ma-
ro, la animeco etendiĝas ĉe
onturo: ne estas strato kie oni
as la solenigatan feston. Kaj
e, la stratoj Ancha (Largâ),
nela, Sank-Franciska, arte-
angplenaj per vivo, elbordi-
o popolamaso, preta por amu-
ĝui kaj ridi, kaj por drinki
ojn da manzanilja, la region-
tiel malŝpare eltrinkata ke
timigas, en kiu ajn el la ne-
leblaj vinvendejoj, kiujn oni
proksime.

a tagmezo, la atendita kaval-
eliranta el la Parko «Geno-
, trairas la Sankt-Antonjan
a, kie pli ol du-mil personoj
enas kaj sin ekmovas por ĝin
Antaŭe, la tri demonoj, verda
a, ruĝaj la du aliaj, rajdan-
unu azenojn: poste, la gran-
figuroj, senmezuraj, monstraj,
kvazaŭ ĝendarmoj, faras la
gardadon; kaj post ili marŝas
leŝoj, belegaj, miregigantaj,
je belaj junulinoj, surpor-
alegoriajn kostumojn, kaj laŭ
ataj pozoj, natursimiligas jen
n mondpartojn (sur kvarme-
obuso), jen la diversajn Sta-
kun iliaj respektivaj standar-

eso Cádiz goza fama mundial;
eso ha sido, es y será la codici-
perla del Atlántico.

Hay que estar en Cádiz en el
mer día de Carnaval. Desde l
bien temprana la animación se
tiende por todo su contorno: no
calle donde no se conozca la fi
que se celebra.

Y sobre todo, las calles And
Columela, San Francisco, arte
pletóricas de vida, rebosan ge
dispuesta á divertirse, á gozar
reir y á beber *cañas de manzanilja*
el vino de la tierra, escanciado
una prodigalidad que asusta,
cualquiera de las incalculables
bernas que se hallan al paso.

Al medio día, la esperada ca
gata, que sale del Parque Geno
atraviesa la Plaza de San Anton
donde más de dos mil personas
aprietan y se rebullen por ve
Delante los tres demonios, verd
primero, grana los otros dos, m
tados en sendos burros; luego,
gigantones, enormes, monstruos
que, á guisa de gendarmes, ha
la guardia de honor; y tras e
desfilan las carrozas, magnífic
deslumbradoras, llenas de her
sas jóvenes que, con trajes aleg
cos y posturas adecuadas, simb
zan ya las cinco partes del mu
(sobre uu globo terráqueo de r
de cinco metros de diámetro),
los diversos Estados, con sus b

Abisenujon, jen la novajn
aĵojn kaj plej famkonatajn
aĵojn, ekzemple la turon
l'on, kiu estas prezentata de
pektinda noblapatrino je dek
longe, interne de kiu iras,
trante de unu kvazaŭ fenest-
ro vestrefaldaĵo, bela knabo,
e laŭetiketa vestita, salutante
ĉese la publikon; jen, fine
popolajn eminentulojn, Don
n kaj Sanĉon, ĉe la ĉefloko;
t tiel longa procesio, la pri-
kaleŝoj, pentrindaj kaj riĉaj,
nkurantaj per gracieco, ori-
o kaj spriteco.

e, kiam brilas la eksterordi-
maro, la strato Ancha kaj la
Sankt-Antonia kaj Mina, ŝaj-
egaĵoj. La knabinoj ekbata-
un la junuloj, kiuj ŝin ĵetas
e *serpentin*as (*serpentbilojn*)
confettis (*paperetojn*), la anime-
amasbruo pligrandiĝas kaj
ĝis la frumateno; ĉio estas
j gajeco; eĉ tagiĝe, ne estas
trovi iun maskigitinon eli-
la balo, kiu preterpasante
tas, per la trokonata *adiao*,
in ne konas; al kiu ni povas
ĉiam respondi: *dank'al*

tiuj konatiĝoj ne kutimas
ajn rezultatojn.

J. GARZÓN.

las regiones del planeta, la China
el Japón, la Abisinia, ya las mo-
dernas invenciones y más famosas
construcciones, como la Torre Ei-
fel, representada por respetable
matrona de diez metros, dentro de
la cual va, asomado á una corni-
sventana, en un repliegue del vest-
do, un precioso muchacho, corre-
tamente de etiqueta, que saluda in-
cesantemente al público, ya, en fin
nuestros *personajes* populares, don-
Quijote y Sancho, á la cabeza; y
tras de tan larga procesión, las ca-
rrozas particulares, pintorescas y
ricas, todas compitiendo en gracia
originalidad y donosura.

De noche, cuando luce el alum-
brado extraordinario, la calle An-
cha y las plazas de San Antonio y
Mina, parecen áscuas de oro. Las
muchachas entablan lucha reñidisi-
ma con los jóvenes, que les arrojan
con profusión *serpentin*as y *confet-
tis*; la animación y el bullicio cre-
cen y duran hasta la madrugada;
todo es fiesta y alegría; aun ya al
amanecer, no es extraño encontrar-
se á alguna enmascarada que sale
del baile, que al pasar nos saluda
con el consabido *¡adios, que no me
conoces!*, á lo que podemos contestar
casi siempre: *Gracias á Dios*.

En verdad, estos eonocimientos
no suelen tener muy buenos resul-
tados.

J. GARZÓN.

amikeco estas la alplenigo de la amo, de patra amo kaj la bazo de la societemo. Tiu ĉi korinklino, ĉi tiu ennaska kaj duone memvola, ĉi tiu obligas ke geedzeco, ĉi tiu dia amikeco, disligiĝu, kiel ĉe la bestoj post la falo de idokrea kunigo, ĉi tiu estas la deveno de tiu vasta ĉi tiu da societaj interrilatoj, ĉi tiuj ĉi formoj nian feliĉon, ĉi jen nian ĉi feliĉon, kaj estas la plezuro aŭ ĉi sento de nia tuta vivado. Kiam ĉi tiu sento estas subtila, nia korinklino estas pli ĝuste ekkono, ol ĉi amikeco.

Amikeco preskaŭ ĉiam estas kulto de religio, sed amikeco preskaŭ ĉiam estas religio sen kulto. Tial ĉi tiuj estas pli idolservantoj, ol ĉi tiuj, tiel kiel amikoj estas ĉi tiuj redantoj, ol idolservantoj.

Amikeco ne volas la *korpon* kaj amikeco ĉi tiu ĉi imon. Tiu estas tute *objekto* ĉi tiu ĉi estas tute *subjekto*.

Amikeco estas amo, kiu ne komunicas per la sentoj.

Amikeco ĉi tiu fervora estas amo, ke ĉi tiu ĉi ĉiam ĉi tiu aspiras ke plensanguin mortigu, sed amikeco estas ĉi tiu el senagiteca, ke ĉi tiu ĉi preskaŭ ĉi tiu aspiras morti de maljuneco. Amikeco estas mistikismo de ĉi tiu.

Se estas kreskaĵo nomita «*amoro*», ĝia floro devus nomiĝi «*amikeco*».

El hispana lingvo tradukis,

VICENTE INGLADA.

La amistad es el complementario del amor físico, del amor paternal, la base de la sociabilidad. Esta afectación, medio innata y medio voluntaria, impide que los matrimonios esas amistades divinas, se disuelvan como en los animales, después de verificado el acto de la generación, y es el origen de esa espaciosa red de relaciones sociales que ora constituyen nuestra felicidad, ora nuestra tra desgracia, y que son el placer o el tormento de toda nuestra vida. Cuando este sentimiento es tenue nuestras afecciones más bien son conocimientos que amistades.

El amor casi siempre es un culto sin religión, pero la amistad es casi siempre una religión sin culto. Por eso los amantes son más idólatras que creyentes, así como los amigos son más creyentes que idólatras.

El amor quiere el *cuerpo* y la amistad el *alma*. Aquél es todo *objeto* y ésta es todo *sujeto*.

La amistad es un amor que no se comunica por los sentidos.

El amor es tan ferviente que casi siempre aspira á que lo mate una plétora; pero la amistad es tan calmada que casi siempre aspira á morir de vejez.

La amistad es el misticismo del amor. Si hubiese una planta que se llamase «amor», su flor debería llamarse «amistad».

RAMÓN DE CAMPOAMOR.

o pli justa ol rememoro por
rinda virino. Kaj nenio pli
ol internacia revuo por en-
gin, ĉar ĝi estas ĉefega noto
oni nin konas ĉe la mondo.

andaluzia virino, ekster His-
do (kaj eĉ enĵiuj regionoj el
s legendo: la realeco superas
indigante kaj valorigante
irtojn.

remdulo, la andaluzianino es-
no ensorcanta, varmigrigar-
uptlipa, je delikata kaj in-
guro, havanta korinklinon
danzado kaj kantado, ĉiam
ja; altira, bela, rapidaga
o, nenio plie.

io estus eble kolora noto,
justa. La andaluzia virino
tio; kaj ankaŭ, por nia
o, resumo da superegaj kva-
Kasema pro temperamento
kado, la kaŝa preskaŭ mis-
vo en kiu ŝi kreskas, gajni-
pri ĉastemeco kaj mildeco,
perdas pri decideco kaj so-
alembaraso. Ĉe la ternura
o por la pano, en la novaj
, eble ŝi estas pli malforta
teleginoj. Ĉe la neesprime-
mamemoj, ŝi ne havas kon-
on. Obeema flino, amema
kaj amegema patrino, ne-
ŝi por fari amneston, je la
kiu ŝi sin gastas.

na laŭdo, por la andaluzia
idea estaĵo, estimata juvelo
ro de Mario Sanktega.

E. LLAMAS

Nada más justo que un recuerdo
á nuestra adorable mujer. Y nada
más adecuado que una revista in-
ternacional para recogerlo, ya que
ella es la principalísima nota por
que se nos conoce en el orbe.

La mujer andaluza, fuera de Es-
paña (y hasta en algunas regiones
de ella) es una leyenda: la realidad
la supera, dignificándola y avalo-
rando sus virtudes.

Para el extranjero, la andaluza
es la mujer fascinante, de mira-
cálido, de labios voluptuosos, de
formas gráciles é incitantes, amiga
de la danza, del canto, llena de ale-
gría siempre; una criatura atrayen-
te, linda, aturdida, pero nada más.

Y esto será quizá una nota de co-
lor, pero no de justicia. La mujer
andaluza, es todo eso y además por
nuestra fortuna es un resumen de
relevantes cualidades. Recatada por
temperamento y por educación, la
vida recogida, casi mística en que
se desarrolla, la hace ganar en pu-
dor y dulzura lo que pierde en de-
cisión y desenvoltura social. En la
terrible lucha por el pan de las so-
ciedades modernas, quizás sea más
débil que sus compañeras de otras
naciones. En las ternuras inefable
del hogar, no tiene rival. Hija dó-
cil, esposa amante, madre amorosa
sísima; nadie como ella para con-
vertir en nido de amores el sitio en
que se aloja.

¡Llor eterno á la mujer andalu-
za, ser ideal, joyel preciado de la
tierra de María Santísima!

E. LLAMAS.

kaj Sukcesoj.—Sinjoro Fritz
an, la agema sekretario de La
a Leipziga Esp. Grupo kaj re-
ro de «La Esperantisto» suk-
interesi la grandan «Verband
scher Handlungshilfen» (Li-
germanaj komerchelpantoj,
membroj) tiel pro Esperanto,
ĉiumonate publikigas en sia
o «Kaufmännische Blätter»
ercistaj Folioj) parton de Es-
to-gramatiko de Sro. Stephan.
«Journal für Buchbinderei»
alo pro librobindado) ankaŭ
is preta ĉiusemajne represi-
kon en Esperanto, kies redak-
ĝi ankaŭ transdonis al nia
kamarado. Imitinda labo-

* *

Esperanta Stenografio (siste-
oller)gajnas ĉiam multenom-
anojn pro sia facileco kaj
ikeco kaj espereble baldaŭ
ĝos kelkaj grupoj de Rollera-
Kiel konate dissendas Sro.
ich Roller en Berlin N. 39,
str. 44 lernlibron de sia sis-
por - .50 Sm. kaj petas sendi
dresojn de la anoj de sia sis-
el ĉiuj terparto.

* *

*ua Kongreso Internacia de la
ikaj Esperantistoj.*—De la 30
ĝis 3 Aprilo okazos en Pari-
b prezideco de S^o Richardson,
Kongreso internacia de la
ikoj Esperantistaj. Tiu kon-
estos la unua, kin uzos oficia-
ekklusive Esperanton por
la celo. Raportoj pri la situa-

¡Nuevos éxitos!—El señor Fri-
Stephan, activo Secretario del nu-
vo Grupo Esperantista de Leipzi-
y redactor de «L'Esperantisto»
conseguido interesar á la Gran L.
de Auxiliares de Comercio (8.5
miembros), á favor del Esperanto
que mensalmente publica en su ó-
gano «Hojas mercantiles», parte
la Gramática del Esperanto, p.
S^o Stephan. El «Diario para
Encuadernación» también se
manifestado dispuesto á imprim-
semalmente una firma en Espera-
to, cuya redacción ha encomend-
do á nuestro valiente camarad
¡Labor digna de ser imitada!

* *

La Estenografía Esperanta (sistema Roller) gana siempre num-
rosos partidarios, por su facilidad
y practicabilidad, siendo de espe-
rar que pronto se fundarán algu-
nos grupos partidarios de Rolle-
Según se sabe, el Sr. Heinrich R-
ller, en Berlin, núm. 39, Fennst-
44, reparte libros de enseñanza
su sistema por 0'50 Sm, y pide que
se le remitan direcciones de l-
adictos á su sistema, de todas l-
partes de la tierra.

* *

*Primer Congreso Internacional
de los esperantistas católicos.*—De
de el 30 de Marzo hasta Abril te-
drá lugar en París, bajo la pre-
dencia del Sr. Richardson, el pri-
mer congreso internacional de l-
Católicos Esperantistas. Ese Co-
ngreso será el primero que usará o-
cial y *exclusivamente* el Esperan-

kristanoj en unu ŝafaro, kaj demandoj estos farita landanoj. Lia Alta Moŝto Amette, arkiepiskopo, kaj Mons Baudrillard de la Katolika Universitato metas je la dispono de la knoj la kunvenejojn de la *Catholique*.

da katolikaj hispanaj Es-
toj, petas ke la dua Kon-
trazu en Sevilo, dum la
emajno de 1911^a.

* *

ĝenerala kunsido de la 23^a
pasinta Januaro la «Espe-
Grupo Kordova» (Ambro-
siales, 4, ĉe la Komercia
nomis la sekvantan Ko-
Prezidanto, S^o Pablo Li-
Vicprezidanto, Miguel Pe-
ta. — Kasisto, Laureano de
Sekretario, Kristeto Ro-
Aparicio. — Vicsekretari-
tekistino, Fino Laŭra de
Voĉdonantoj, Fray Buena-
de Néjar, Sroj Antonio Iz-
Enriko Villegas kaj An-
Toro.

de Februaro S^o M. Pérez
Laŭtenanto de la Regi-
e la Regino, malfermos
e la «Círculo de la Amis-
la membroj de tiu ĉi So-
j grava klubo el la urbo.
upo Esperantista donis al
de la Amistad» abonajn
uno Hispana,» «Esperan-
«Lingvo Internacia»: ĝi
isdonos ĉefeĉajn ŝlosilojn
antoj de S^o Alcorta.

to Vilar García, profesio-
nca lingvo ĉe la Ĝenerala
ika Instituto en Sevilla,
e mallongigan kurson de

acerca de la situación del catolicismo, respecto de la unidad de todos los cristianos en un redil, referentes á demandas sociales, serán hechos por individuos de diferentes países Su Eminencia Monseñor Amette, Arzobispo de París, y Boudrillard Rector de la Universidad Católica, amablemente pone á la disposición de los congresistas el salón de juntas del *Instituto Católico*.

Muchos esperantistas católicos españoles piden que el 2° Congreso tenga lugar en Sevilla durante la Semana Santa de 1911.

* *

En su Junta general del 23 del próximo pasado Enero, el Grupo Esperantista de Córdoba (Ambrosio del Morales, 4; en la Cámara de Comercio), ha nombrado la siguiente Comisión: Presidente, Sr. Pablo Linares. — Vicepresidente, Miguel Pérez Alcorta. — Cajero, Laureano de Tapia. — Secretario, Cristeto Rodríguez Aparicio. — Vicesecretaria-bibliotecaria, Srta. Laura de Tapia. — Vocales, Fray Buenaventura de Néjar, Sres. Antonio Izquierdo, Enrique Villegas y Antonio de Toro.

El 19 de Febrero, el Sr. M. Pérez Alcorta, Primer Teniente del Regimiento de la Reina abrirá un curso en el Círculo de la Amistad, para los miembros de esta Sociedad, el más importante Club de la población. — El Grupo Esperantista dió al Círculo de la Amistad suscripciones á la «Suno Hispana, Esperanto y «Lingvo Internacia»: también repartirá Claves «Ĉefeĉ» á los alumnos del Sr. Alcorta.

El Sr. Casto Vilar García, profesor de francés en el Instituto Ge-

de la «Sociedad de Amigos
is» (Societo de Amikoj de la
) de la 11^a de ĉi tiu monato.
7 an de la ĵuspasinta Janua-
zis la baptiĝo de la lasta filo
kara samideano S^o Jozefo
a, prezidanto de la Sankt-
anda Grupo. Ĉe paroĥa pre-
ĉi tiu urbo kunvenis, pro-
anda numero da esperantis-
tenate iuj, venintaj de la
o (Kadiz'o), inter aliaj, S^o
go de la Peña, Vicdelegito de
A, reprezentanta la Kadizan
ntistaron. Je akordoj de la
himno «L' Espero», majstre
sur la orgeno de S^o Gabiola,
ro S^o Franzon, kiu ankaŭ
nas al la nomita Grupo, efek-
la religian ceremonion,
ante al la ĵuskonvertito la
n Francisko de Asis'o, Teodo-
esperanto. S^o Garzon, poste
la multenombrajn amikojn
kunvenis en sian hejmon por
atuli, per malavara manĝe-
kaj ili toastis por la bonfarto
ngvivo de la nova *samideano*.

ojoro Karl Schwartz fondinto
Varietea Esperantista Ligo»
s en la Pariza varietea tea-
Folies-Bergères» parodon es-
te. Inter la publiko estis kel-
esperantistoj, kuij helpis la ce-
S ro Schwartz disvastigi es-
ton per tiu rimedo.

pezado un curso abreviado de E-
peranto en diez lecciones, que se
explicadas en la «Sociedad de Am-
gos del País», desde el 11 de es-
mes.

El día 27 del recién pasado En-
ro tuvo lugar el bautizo del último
hijo de nuestro querido compañero
Sr. José Garzón, Presidente
Grupo de San Fernando. En
iglesia parroquial de esta ciudad
se reunieron, con este motivo, gran
número de esperantistas, incluso al-
gunos que vinieron de la capital
(Cádiz), entre otros el Sr. Rodri-
de la Peña, Vicdelegado de U. E.
que representaba a los esperant-
tas de Cádiz. A los acordes del he-
moso himno *La Esperanza* magis-
tralmente interpretado al órgano
por el Sr. Gabiola, el sacerdote s-
ñor Franzón, también pertenecien-
te al mencionado Grupo, realizó
ceremonia religiosa, imponiendo
neófito los nombres de Francis-
de Asis, Teodosio, Esperanto.
Sr. Garzón obsequió luego a
numerosos amigos que concurr-
ron a su domicilio para felicitar
con un espléndido refrigerio; br-
dándose por la salud y larga vi-
del nuevo *compañero*.

El Sr. Carlos Schwartz, funda-
dor de la «Esperantista Liga de V-
riedades», preparó en el teatro
variedades de Paris «Folies Berg-
res», una parodia en esperan-
Entre el público había algunos
esperantistas que ayudaron el pro-
sito del Sr. Schwartz, de propaga-
el esperanto por ese medio.

ESPERANTA

Monata revuo, organo de la grupoj de Cadiz kaj ĝhia (regiono)

ABONPREZO

POR UNU JARO

POJ.

SM.

Hispanujo.	3	1 20
Fremdlando.	3.50	1.40

ANONCPREZO

POR UNU NUMERO

POJ.

SM.

1 2 pago	10	4
1 4 »	5	2
1 8 »	2.50	1

Malkaraj anoncoj por korespondado, 0.50 pesetojn (2 Spescentojn).
La Redakcia Komitato reservas al si la rajton korekti, akcepti aŭ malkcepti la manuskriptojn.

ANTISEPSA SAPO

DE

D.^{ro} GALLEGO

Plej bona el ĉiuj nunkonataj antisepezajoj pro sia utileco, ŝpareco kaj senriskeco.

Ĝi resanigas kaj antaŭgardas pri skavio, herpeso, prurigo, harfalado, skabio, latino, variolo, morbilo, oftalmio, blenoragio, kaj ĉia ŝve-parazitita malsano de haŭto kaj mukmembranoj.